

LIFE&WORK

• สุทิษา สุการ์ตัน

“U ทสนทนากับนิตะอาหารเป็นแหล่งรวมเรื่องราวต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว เพื่อน เรื่องราวของอดีต ปัจจุบัน และแนวคิดสำหรับการดำรงชีวิตในอนาคต จากที่ครอบครัวทำร้านอาหารทำให้คุ้นเคยกับการพูดคุยกับลูกค้ามาตั้งแต่เด็กๆ ทำให้ได้รับฟังเรื่องราวต่างๆ ทั้งคนที่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวและมุมมองหลากหลายกับชีวิต จึงทำให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ และชอบที่จะพูดคุย ได้รู้จักคนมากหน้าหลายตา ได้เรียนรู้คนจากการพูดคุย งานที่ชอบจึงเป็นงานที่ได้พูดคุย และข้อดีของการชอบพูดคุยทำให้ได้เคล็ดลับดีๆ มาปรับใช้ในการทำงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ทั้งในส่วนของการเป็นผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ ของ Lee Cafe และผู้จัดการ Triple Trees (Trilingual) Nursery”

L&W ฉบับนี้ขอแหวกแนวนำคำพูดเด็ดของผู้ที่เราไปสนทนามาให้ดูถึงแนวคิดของเธอเสียก่อน เธอคือทายาทของเจ้าของร้านอาหารลี คาเฟ่และเจ้าของโรงเรียนทริบเบิล ทรี สอนเด็กให้เรียนถึง 3 ภาษา **“คุณหนู-รัสรินทร์ ภัทรพรไพศาล”** เธอเล่าให้ฟังว่าใน

สมัยเด็กเธอก็เหมือนเด็กทั่วไปที่ไม่โลดโผนชีวิตอยู่กับน้องชายที่วัยใกล้เคียงกัน แต่กับพี่สาวกลับมีอายุห่างกัน เลยได้ไปเตะบอล ทำตัวเหมือนคุณครูที่ต้องดูแลน้องมีจินตนาการที่อาจจะเกินวัย ช่วงนั้นคุณแม่ทำร้านอาหารในแคนทินของธนาคารกรุงเทพ ปิดเทอมก็จะได้เข้าไปช่วยงาน ด้วยความที่คุณแม่เป็นคนเจ้าระเบียบ และเห็นว่าการสร้างคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องยาก ส่วนใหญ่คน

รัสรินทร์ ภัทรพรไพศาล

อ่าน-ฟังให้มาก นำมาปรับใช้ประจำวัน

เรามักมองข้ามวิธีการเลี้ยงดูแบบมีวินัย คุณแม่จึงมีวิธีในการฝึกด้วยการให้ลูกทำงาน เริ่มจากเด็กช่วงอนุบาลก็อาจจะช่วยแค่เก็บถาด โตขึ้นมาเริ่มมีแก้วบนถาด จน ป.1 ก็ให้เริ่มเก็บจาน ป.4 เริ่มเป็นแคชเชียร์เก็บเงินเลยทำให้เรียนเลขได้คะแนนเต็มได้ที่ 1 ของชั้นเรียนเป็นช่วงที่ได้ฝึกทักษะของชีวิตมาก ช่วงจุดเปลี่ยนของชีวิตก็คือช่วงเรียนมหาวิทยาลัยหลังจากจบชั้นมัธยมปลายที่โรงเรียนราชินี ปากคลองตลาดเป็นช่วงที่สนุกมาก เป็นนักกีฬาเล่นบาสเกตบอล พอเรียนที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ(เอแบค)ต้องเป็นผู้ใหญ่ ต้องกินข้าวคนเดียวใช้ชีวิตให้ดีถ้าเรียนไม่ดี

ก็อาจจะถูกรีไทร์ ถ้าเราเรียนไม่ดีแม่ก็
ต้องเสียเงินก็ต้องตั้งใจมากจนจบคณะ
ศิลปศาสตร์ เอกภาษาญี่ปุ่น แต่ช่วง
ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยก็เป็นช่วงที่สนุก
ทำกิจกรรมมาก ได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนๆให้เป็นเหรียญให้กับคณะ เลยได้
เรียนรู้วิธีการทำงานมาหลายสิ่ง โดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้คน การพูดคุยกับคนได้
รู้จักคนมาก บวกกับช่วงที่อยู่กับคุณแม่ก็ได้เจอคนมากก็นั่งฟัง จนทำให้ซึมซับเรื่อง
การรับฟังคนมา จนโตขึ้นก็สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้บ้างในบางปัญหา

เมื่อได้ไปเรียนต่อด้านภาษาที่ประเทศญี่ปุ่น เลยขอไปเรียน เลยได้เข้าใจ
ว่าการที่เด็กต้องไปเรียนต่างประเทศคนเดียวทำอย่างไรที่จะไม่ให้เกิดอาการใจแตก
เพราะพอไปแล้วอิสระมาก สุดท้ายก็ขึ้นกับตัวเองต้องแข็งแกร่งต่อความรู้สึกและ
หน้าที่ให้ได้ว่าเรามาทำอะไร? กลับมาก็มาเป็นอาจารย์พิเศษสอนภาษาญี่ปุ่นที่
โรงเรียนหอวัง ตามความฝันวัยเยาว์ที่อยากเป็นครูตอนมากแต่ครั้งนั้นคุณแม่ขอให้
เรียนที่เอแบคเลยไม่ได้ไป การสอนก็จะพยายามสอนให้เด็กรักตัวเองเพราะถ้ารัก
ตัวเองเป็นก็จะรักคนอื่นเป็นด้วย สอนในการใช้ชีวิตให้มีระเบียบด้วย

คุณหนูเล่าว่าด้วยใจรักในการเป็นครูเลยมาเปิดโรงเรียนรับเด็กๆเข้ามาเรียน
เนอร์สเซอร์ โดยเฉพาะสอนภาษาตั้งแต่เด็กๆ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มองว่าเด็กพูด
ไม่ได้ แต่การพูดไม่ได้ของเด็กไม่ได้หมายความว่าเด็กไม่เข้าใจ และการตีความของ
ผู้ปกครองส่วนใหญ่ใช้มาตรฐานส่วนตัวในการวัดศักยภาพของเด็ก ที่ตนเองต้องการ
ให้เป็นเบบี๋ตลอดเวลา การเป็นคุณแม่ใจระเบียบก็คือ การสร้างวินัยพื้นฐานให้ลูก
เช่น การสอน เด็กที่มีอายุเพียงหนึ่งขวบครึ่ง ให้รู้จักวินัยตั้งแต่ยังเล็กๆ เช่น กินข้าว
แล้วเก็บไปวางในที่ล้างจาน ทำน้ำหกและลูกสามารถเอาผ้ามาเช็ดด้วยตัวเอง ทุก
อย่างเป็นการฝึกฝนจากผู้ปกครองซึ่งสามารถนำวิธีการที่สนุก และร่วมกันทำกับเด็ก
เพื่อสร้างความเคยชิน

ซึ่งเมื่อเด็กโตขึ้นก็จะมีวินัยไปโดยอัตโนมัติ หรือการสอนในเรื่องเข้าห้องน้ำ
ในเวลาที่ถูกปวดปัสสาวะ ในสถานที่ที่ไม่มีห้องน้ำ หรือบนรถ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็
จะหากำแพงให้เด็กยืนปัสสาวะ แต่ลืมคิดไปหรือไม่ว่า สิ่งเหล่านั้นจะเป็นการสร้าง

นิสัยที่มักง่ายขึ้นมา เธอแนะนำว่าผู้ปกครองควรมีการเตรียมการที่คิดไว้ล่วงหน้า
คือ บนรถควรมีถุงพลาสติกที่เอาไว้ใช้งานแทนเมื่อถึงคราวจำเป็น การสอนเรื่องนี้
ทำให้เด็กรู้จักความเหมาะสม ไม่มักง่าย และฝึกการคิดการวางแผนล่วงหน้าให้อีก
ด้วย

ตอนนี้เธอบอกว่าชีวิตในยามว่างคือสะสมหนังสือ และอ่านหนังสือ ด้วย
ความชอบในประวัติศาสตร์ ทำให้อยากรู้ความคิดส่วนตัวของผู้นำในยุคต่างๆ เล่ม
แรกที่อ่านคือ ชีวิตประวัติของพระนางมารี อังโตนีต ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยา
ของคน เข้าใจว่าทุกคนมีเหตุผลที่ทำให้เกิดความคิดและการกระทำที่ต่างกันออกไป
ทำให้เวลาที่ต้องเผชิญกับคนมากมาย เราจะไม่ตีความเป็นตัวตนเฉพาะในแง่มุมมอง
ของเรา แต่จะนำความคิดที่เกิดจากการพูดคุยมาประกอบ แล้วจึงจะตีความในความ
เป็นตัวตนของเขาได้ ซึ่งแนวคิดนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้กับทุกๆ งานที่ทำ
เพราะงานส่วนใหญ่ต้องกระทำกับคน ดังนั้นความสามารถในการตีความคนหนึ่งๆ
ได้ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจและท้าทายมาก

ฐานเศรษฐกิจ

Thansettakij
Circulation: 120,000
Ad Rate: 1,250

Section: Weekender/-

วันที่: อาทิตย์ 17 - พุธ 20 พฤศจิกายน 2556

ปีที่: 33

ฉบับที่: 2897

หน้า: 30(บน)

Col.Inch: 131.27 Ad Value: 164,087.50

PRValue (x3): 492,262.50

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: LIFE&WORK: รัสรินทร์ ภัทรพรไพศาล อ่าน-ฟังให้มากนำมาปรับใช้ในประจำวัน

เมื่อมาประยุกต์กับเรื่องการพัฒนาเด็กให้ผ่านพ้นปัญหาคือ การที่เด็กสามารถคิดและแก้ปัญหาได้ด้วยวิธีที่ถูกต้อง เวลาส่วนใหญ่ตอนนี้ในฐานะแม่ และครูจึงพยายามสอนให้เด็กรู้จักปัญหา และหาทางแก้ไข เพื่อป้องกันไม่ให้อมอยู่กับความทุกข์ของปัญหา ในตอนที่เขายังเป็นเด็กเขาจึงมีประสบการณ์ที่น้อย ดังนั้นจึงค่อยๆ สร้างให้เด็กใช้ความคิดกับเรื่องเล็กๆ พอเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็สามารถรับมือกับปัญหาที่ใหญ่ขึ้นได้ เปรียบเหมือนการออกกำลังกายที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อสร้างกล้ามเนื้อให้แข็งแรง สิ่งที่ยากทำต่อไปคืออยากศึกษาต่อเรื่องจิตวิทยาเด็ก และทำโครงการห้องสมุดเคลื่อนที่ เพราะเชื่อว่าการอ่านจะทำให้เด็กมีแนวคิดล่วงหน้าในการแก้ปัญหาต่างๆ ในอนาคตได้เป็นอย่างดี...

